

Sygn. akt III CSK 47/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa S.Ż. i W.Ż.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Izby Skarbowej w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 lipca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powodów na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 8100 zł (osiem
tysięcy sto zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 października 2017 r. Sąd Apelacyjny w K. w sprawie o zapłatę oddalił apelację od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 lutego 2014 r.

Od wyroku Sądu drugiej instancji powodowie wnieśli skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność oraz na „konieczność wyjaśnienia, czy sąd może pominąć dowód z opinii biegłego dopiero na etapie wyrokowania, będąc związany swoim postanowieniem dowodowym lub postanowieniem dowodowym sądu pierwszej instancji w myśl przepisu art. 240 § 1 k.p.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wszystkie zarzuty sformułowane w ramach podstaw kasacyjnych zostały wymierzone - bezpośrednio albo pośrednio - przeciwko dokonany przez Sąd *meriti* ustaleniom faktycznym oraz ocenie dowodów. Dotyczy to także zarzutu naruszenia art. 361 k.c., został on bowiem oparty na innej niż ustaliły Sąd podstawie faktycznej.

Taka metoda kasacyjna jest wadliwa ze względu na istotę skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka kontroli prawomocnych orzeczeń wyłącznie pod kątem prawnym oraz ze względu na zakazy ustanowione w art. 398³ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹³ § 2 k.p.c.

Skarżący nie wykazali też - co miało stanowić główną przyczynę kasacyjną - że skarga jest oczywiście uzasadniona, samo zaś „zagadnienie prawne”, podważające tezę o oczywistej zasadności skargi, nie zostało wsparte jakąkolwiek argumentacją jurydyczną.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

jw

ał